

Lustrum in stijl van Intervocaal

maandag 21 april 2008 | 03:13

Tekstgrootte

Recensie tc Tubantia

ENSCHEDÉ

Voor het eerste lustrum had Intervocaal het knusse Concordia ingeruild voor het nieuwe theater Prismare.

Toch was het helemaal een lustrum in de stijl van Intervocaal: er was zang en dans, met een scala aan culturen..

Intervocaal, normaal geschreven als IntervOcaal met de O als wereldbol, noemde zich voor de gelegenheid InterVocaal, om de Romeinse 5 te benadrukken. Het thema van de middag was eveneens tweeledig.

Aan de ene kant heette de voorstelling 'Intervocaal beweegt', aan de andere kant was het thema 'de zon en de maan'.

Het koor opende met twee Nederlandse liederen, die vreemd genoeg minder uit de verf kwamen dan de buitenlandse liederen die volgden. Vanaf het moment dat het Surinaamse 'Mama na sribi krosi' klonk, liep 't lekker en kon 't feest beginnen.

De inbreng van de koorleden was groot en het was mooi om te zien en te horen dat de multiculturele inslag werkte.

Binnen Intervocaal gunde iedereen elkaars manier van uiten en hadden alle koorleden ook de moeilijke klanken van een Taiwanees lied geleerd. Het Afrikaans blok werd een feest. De percussie mengde moeiteloos met de begeleiding van piano, gitaar en slagwerk.

Wouter Muller zorgde voor een spetterend en swingend slot, nadat hij had benadrukt dat het hebben van een multiculturele stad een onontkoombaar gegeven is. Hij vroeg zich hardop af waar het koor over vijf jaar zal staan.